

Zimní čas

Luboš Pospíšil

Jako když utne, čas se v poli zastavil,
nanejvýš nutné na hodinu ztratit cíl,
úplně všude najednou vlaky zastavily,
něco v tom bude, mně taky docházejí síly.

Nejsem tady, na hodinu jsem zhas,
k slunci zády čekám na zimní čas,
jinde ptej se, na otazníky kašlu,
prostě nejsem, generálka na šlus.

V časový pasti oblohu rozbolelo břicho,
po celý vlasti na hodinu mrtvý ticho,
šedesát minut, vteřiny v masovém hrobě,
necítím vinu, můžu bejt nevěrnej sám sobě.

Nejsem tady, na hodinu jsem zhas,
k slunci zády čekám na zimní čas,
jinde ptej se, na otazníky kašlu,
prostě nejsem, generálka na šlus.

Prázdný kapsy na plným pohřebišti minut,
piju absint a potom odhodlám se k činu
a ze všech koutů hodiny jarem zavražděný
náhle jsou tu, do světabolu vypuštěný.

Nejsem tady, na hodinu jsem zhas,
k slunci zády čekám na zimní čas,
jinde ptej se, na otazníky kašlu,
prostě nejsem, generálka na šlus.